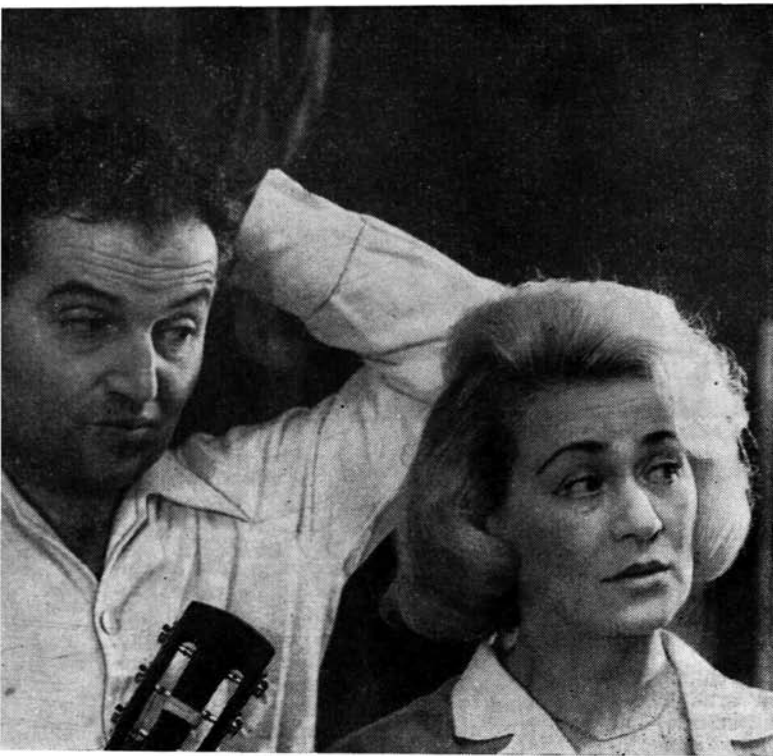

TEATRUL „C. I. NOTTARA“

„CÎNTĂ PRIVIGHETORILE“ de Lucia Demetrius

(Lia Pop-Fărcășan – Viorica ; Const. Guriță – Alecu)

Lia Pop-Fărcășan (Viorica) și Const. Guriță (Alecu)

Așa cum s-a remarcat altă dată în paginile revistei noastre, „gluma“ Luciei Demetrius a fost luată foarte în serios de regizorul Gh. Cheța, realizându-se un spectacol hibrid, în care registrul grav, și de cele mai multe ori pseudograv, al majorității interpreților a alterat convenția jocului „de-a comedia“... S-au mai semnalat și alte neajunsuri. Parțial, s-au remediat unele dintre ele prin două interpretări noi, chemate să împropățeze distribuția.

Const. Guriță, în rolul tânărului învătător Alecu, a evoluat cu mult bun simț scenic, în primul rînd datorită faptului că a știut să dea intervențiilor sale muzicale un colorit teatral,

abandonînd stilul „belcanto“, și integrîndu-le chiar cu un anumit farmec în biografia temperamentală a personajului. Ne-ar bucura și mai mult compoziția sa, dacă actorul ar renunța, pe parcursul rolului, la o expresie-șablon, sentimentală, păstrată cu o fixitate obositoare, și ar folosi o gamă mai variată de mijloace în exprimarea sentimentelor.

O contribuție creatoare reală, în dispunerea spectacolului spre un gen comic contemporan, a adus-o actrița Lia Pop-Fărcășan. Folosind drept pretext conturul scenic al personajului Viorica, pivot convențional al imbrogliului dramatic, interpreta a înțeles că

un asemenea rol nu-și dobândește eficiența scenică cuvenită, decît dacă, detașat de personaj, actorul intră vizibil într-un joc „de-a comedia”. Într-o continuă și spirituală polemică cu interpretările grave și de „mare trăire” într-o micuță comedie, Lia Pop-Fărcășan a schițat cu haz efervescent, stilizîndu-și mișcarea, ținuta

și vocea, silueta feteșanei funcționară la poștă, care, cu o candoare nu lipsită de un grăunte de răutate feminină, e pricina tuturor încercărilor... Felul în care rolul evoluează pe scenă exprimă cu elocvența imaginii teatrale un complex de sentimente și gânduri, integrate în stilul comediei-glumă pe care îl cerea și textul.

TEATRUL „LUCIA STURDZA BULANDRA“

„MENAJERIA DE STICLĂ” de Tennessee Williams

(Nelly Sterian — Amanda ; George Carabin — Jim O'Connor)

În *Menajeria de sticlă* a lui Tennessee Williams, această „piesă a amintirilor” ce evocă irosirea zadarnică a unor destine în America anilor „prosperității”, Nelly Sterian interpretează rolul Amandei Wingfield, creat în stagiunea trecută de regretata Lucia Sturdza Bulandra. Cunoscuta actriță aduce în scenă o creație bogată în resurse dramatice, adăugînd cîteva nuanțe colorate subtil, la portretizarea acelei lumi din care a căutat să evadeze — unde, nu știa nici el — Tom, protagonistul dramei.

Actrița s-a preocupat să releve spectatorilor mai puțin refugiu nostalgic în lumea „zăpezilor de odinioară”, al fiicei Sudului sclavagist, cît simțul practic yankeu, cupiditatea venală, uneori acoperită de vălul unei ridicole dragoste biologic-materne, alteori, subțiată îndărătul preceptelor puritanismului bigot și al altor sloganuri de largă circulație în anii dintre cele două războaie. Ni s-a părut cu deosebire realizată evoluția ei scenică, în partea a doua a spectacolului, cu brusca tranziție de la o exuberanță artificială și ostentativ acaparatoare, la o deznădejde surdă și resemnată.

George Carabin a compus personajul Jim O'Connor în datele tiparelor scenice fixate într-o primă interpretare de Septimiu Sever, accentuînd însă, într-un bun acord de intenție și realizare, latura dezamăgirii ipocrit-cinice — în realitate, postura resemnată de înfrînt a eroului.

Cu prilejul revederii acestui spectacol, am remarcat cu părere de rău lipsa în continuare a programului de sală. Nu numai a caietului-program, care, după un an de la premieră, nu este încă la îndemîna spectatorilor,

pentru a-i edifica asupra valorilor dramaturgiei lui Tennessee Williams și a limitelor acesteia, dar nici a acelei indispensabile foi cuprinzînd numele actorilor care se fac cunoscuți publicului în seara respectivă.

M. I.

Dreapta : Nelly Sterian (Amanda) și Octavian Cottescu (Tom)

